

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2020. július 8. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az emberölés vétsége miatt vádlott neve ellen indult büntetőügyben a Tatabányai Törvényszék 2018. április 12. napján kelt 17.B.306/2017/11. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

A vádlott bűnös emberölés vétségében (Btk. 160. § (1) bekezdés, (4) bekezdés).

Ezért a vádlottat 2 (kettő) év próbára bocsátásra ítéli.

Az eddig felmerült 538.535 (ötszázharmincnyolcezer-ötszázharmincöt) Ft bűnügyi költségből a vádlottat 200.000 (kettőszázezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezi, 338.535 (háromszázharmincnyolcezer-ötszázharmincöt) Ft bűnügyi költség az állam terhén marad.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét.

A megismételt másodfokú eljárásban 13.589 (tizenháromezer-ötszáznyolcvankilenc) Ft bűnügyi költség merült fel, amely az állam terhén marad.

I n d o k o l á s

- [1] A Tatabányai Törvényszék a 17.B.306/2017/11.szám alatti ítéletével vádlott neve vádlottat felmentette az ellene 1 rb, a Btk. 160.§ /1/ bekezdése és /4/ bekezdése szerint minősülő emberölés vétsége miatt emelt vád alól. Megállapította, hogy az eljárás során felmerült 515.485 Ft bűnügyi költséget az állam viseli.
- [2] Az ítélet ellen az ügyész jelentett be fellebbezést a vádlott felmentése miatt, bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása érdekében.
- [3] A Győri Fellebbviteli Főügyészség az ügyész által bejelentett fellebbezést változatlan tartalommal fenntartotta.
- [4] A Győri Ítéltábla a másodfokú felülbírálat során hozott Bf.III.60/2018/5.szám alatti végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.
- [5] A jogerős ítélettel szemben a Győri Fellebbviteli Főügyészség felülvizsgálati indítványt terjesztett elő a Be.649.§ /1/ bekezdés a/ pont ac/ alpontjában írt okból - hivatkozva arra, hogy a terhelt felmentésére a büntető anyagi jogi szabályok megsértésével került sor- a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának hatályon kívül helyezése és a másodfokú bíróság új eljárásra utasítása érdekében.

- [6] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban hozott Bfv.I.58/2019/8.szám alatti végzésével a Győri Ítéltábla 2018. október 3. napján kelt Bf.III.60/2018/5.szám alatti végzését a Be. 663.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. Határozatában rámutatott, hogy a támadott ügydöntő határozattal a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével mentette fel a vádlottat az ellene emberölés vétsége miatt emelt vád alól. A hanyag gondatlanság körében helytelenül állapította meg, hogy a terheltet nem terhelte objektív gondossági kötelesség és téves következtetést vont le a szubjektív előreláthatóság hiányára is. A megismételt másodfokú eljárás lefolytatására vonatkozóan előírta, hogy a másodfokú bíróság a büntető anyagi jogi szabályok helyes értelmezésével hozzon döntést a terhelt büntetőjogi felelősségéről. Útmutatása szerint a bűnösség megállapítása esetén a cselekmény konkrét társadalomra veszélyességének körütekintő értékelése, valamint a bűnösségi körülmények teljeskörű feltárása és számbavétele alapján juthat a másodfokú bíróság abba a helyzetbe, hogy az alkalmazandó joghátrányt meghatározza, döntést hozhasson abban a kérdésben, hogy a vádlottal szemben elegendő-e intézkedés alkalmazása, vagy büntetés kiszabása indokolt.
- [7] A megismételt eljárás keretében tartott nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyész képviselője az ügyész által bejelentett fellebbezést és az átiratban foglaltakat annak megismétlése nélkül fenntartotta. Az átiratban a fellebbviteli főügyész hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság megalapozott, részben teljeskörű tényállást állapított meg. Azt annyiban tartotta szükségesnek kiegészíteni, hogy a sértett nyugdíját a sértett a többi családtaggal, így a vádlottal is közösen éltek fel. Utalt arra, hogy határozatszerkesztési hiba folytán a bíróság csak a bizonyítékértékelés körében rögzítette azt a tényállás részét képező megállapítást, hogy a vádlott és a sértett közös háztartásban élt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ugyan széleskörű bizonyítást vett fel, jogi indokolásában azonban csak azokra a körülményekre tért ki, amelyek a felmentést alapozták meg, a további bizonyítékok értékelése, elemzése elmaradt. Mindez arra vezethető vissza, hogy a törvényszék azt a téves ténybeli következtetést vonta le, miszerint a vádlottnak nem volt gondozási kötelezettsége a sértett irányába, holott a tényállásban rögzítette, hogy a vádlott és a sértett fia közösen látták el a sértett felügyeletét. vádlott neve vádlott és a sértett 2002. óta ismerték egymást, egy fedél alatt laktak, a vádlott tisztában volt a sértett betegségeivel. További kifogásként hivatkozott a fellebbviteli főügyész arra, hogy bár az elsőfokú bíróság tényként fogadta el miszerint a sértett a 2016. január 16-i esetet megelőzően, néhány héttel korábban a hideg időben egyszer már elesett az udvaron és csak a vádlott és az egyik gyermeke segítségével sikerült visszakísérni a lakásba, ebből a korábbi helyzetből ugyanakkor tévesen vonta le azt a következtetést, hogy noha a sértett mindebből annak megismétlődésére is következtethetett volna, a bűncselekmény megvalósulásához azonban nem elegendő az eredmény bekövetkezésének absztrakt lehetősége. Rámutatott arra is, hogy a törvényszék álláspontjával szemben a vádlott részéről a sértett irányába a Ptk. idevonatkozó szabályozásából levezethetően gondozási kötelezettség állt fenn. A sértett 2015. október végén a kórházi kezelést követően egészségi állapotából kifolyólag önmagát egyre kevésbé tudta ellátni a legminimálisabb mértékig is, s ez az állapot a vele közös háztartásban élő vádlott számára is jól észlelhető és érzékelhető módon tovább romlott. Az emberölés vétsége hanyag gondatlan alakzatának megvalósulásához két alapvető feltétel szükséges, az objektív gondossági kötelesség megszegése és a szubjektív előreláthatóság megléte. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás alapján rögzíthető, hogy a vádlott az objektív gondossági kötelezettségét megszegte, amikor nem zárta be a bejárati ajtót mielőtt aludni tért, cselekménye következményét pedig azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet elmulasztotta, noha tudta, hogy a sértett milyen fizikai és pszichés állapotban van testi épségének védelme érdekében nem tett és nem is akart semmit tenni. Hivatkozott arra, hogy a gondatlanság levezetésénél a büntetőjog nem az „általában”, hanem a „tőle elvárhatósággal” számol. A jelen ügyben feltárható többlettényezők együttes vizsgálatából vonható le az a következtetés, hogy a vádlott az általa tapasztalt sajátos körülmények

ellenére elmulasztotta a tényállásban rögzített élethelyzetében tőle elvárható szükséges odafigyelést, amellyel a sértett halála elkerülhető lett volna. Így a vádlott gondatlan, mulasztásban megnyilvánuló magatartása és a sértett halála közt fennáll az ok-okozati összefüggés. Rámutatott a fellebbviteli főügyészség arra is, hogy a sértett feltételezéseken nyugvó jövőbeni esetleges magatartása a gondozási kötelezettség, köztük az állandó felügyelet alól mentesülést nem eredményezhet.

- [8] Összegezve, azt az álláspontot foglalta el, hogy az elsőfokú bíróság a vádlott tudattartalmát érintő következtetések levonásakor a jogi értékelés során téves következtetésre jutott, amikor az általa megállapított megalapozott tényállás mellett a bűncselekmény megvalósulásához szükséges gondozási kötelezettség, gondosság és elvárhatóság körében helytelen következtetésre jutva törvénytörően mentette fel a vádlottat az ellene emelt vád alól.
- [9] Indítványozta ezért, hogy az ítélet tábla a Be. 372.§. /2/ bekezdése alapján változtassa meg a törvényszék ítéletét, a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 160.§ /1/ és /4/ bekezdés szerint minősülő emberölés vétségében, a Btk. 37.§ /1/ bekezdése szerinti fogházban végrehajtandó szabadságvesztésre ítélje, melynek végrehajtását a Btk. 85.§ /1/ bekezdése szerint próbaidőre függessze fel. A Btk. 38.§ /2/ bekezdés a/ pontja alapján határozza meg a feltételes szabadságra bocsátás kezdő időpontját és a Btk. 102.§ /1/ bekezdése szerint részesítse előzetes mentesítésben a vádlottat.
- [10] A megismételt másodfokú nyilvános ülésen az átiratban foglaltakat a fellebbviteli főügyészség - utalva a Kúria hatályon kívül helyező végzésében kifejtett jogi álláspontra is- fenntartotta. Enyhítő körülményként kérte értékelni az elsőfokú ítélet meghozatalát követő további két éves időmúlást, azt, a tényt, hogy a másodfokú határozat hatályon kívül helyezésre került, valamint súlyosító körülményként indítványozta figyelembe venni, hogy a vádlott idős hozzátartozója sérelmére követte el a bűncselekményt. Hivatkozott arra, hogy a fellebbviteli főügyészség mindezek ellenére is csak végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett fogházbüntetés kiszabását látja indokoltnak tekintettel arra, hogy „meghalt egy ember, akinek nem így kellett volna meghalnia.”
- [11] A vádlott védője perbeszédében arra mutatott rá, hogy védeence nem tudja elfogadni a Kúria döntését, továbbra is az a meggyőződése, hogy nem követett el bűncselekményt, az első- és másodfokú bíróságok határozataikban megfelelően értékelték a magatartását, az abból levont következtetés helytálló, ezért a védelem továbbra is az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozza.
- [12] A másodfokú nyilvános ülésen megjelent vádlott neve vádlott az utolsó szó jogán arról nyilatkozott, hogy számára ebben a formában elfogadhatatlan az adott helyzet, nem neki, hanem a sértett fiának kellene a bíróság előtt állnia, hiszen ő lett volna köteles gondoskodnia sértettéről, ezért igazságtalan döntés születne amennyiben a másodfokú bíróság megállapítaná büntetőjogi felelősségét.
- [13] A megismételt másodfokú eljárásban - az ügyészi fellebbezés irányára tekintettel- az ítélet tábla a Be. 365 § (1) bekezdésére is figyelemmel a Be. 590.§ /1/ és /2/ bekezdése szerint teljeskörűen felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt. Ennek során megállapította, hogy a törvényszék az eljárása során abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan, - az eljárás lefolytatására, a bűnösség megállapítására és a cselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására kiható, - a vádemelést követően a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevők jogainak gyakorlását sértő vagy korlátozó eljárási szabálysértést sem észlelt, amely a

másodfokú érdemi felülbírálat akadályát képezhetette volna. A törvényszék eljárása az akkor hatályos 1998.évi XIX. tv. /régi Be./ rendelkezéseinek mindenben megfelel.

- [14] A törvényszék az ügyben széleskörű bizonyítást folytatott le, kihallgatta a vádlottat, menteségi jogára is történt figyelmeztetését követően a vádlott élettársát, a sértett fiát, az ügygel kapcsolatosan adatokat szolgáltatni tudó szomszédokat, kórházi dolgozókat, a sértettet kórházba szállító mentősokeket, a sértett háziorvosát. Az eljárás résztvevői által nem sérelmezetten egyes tanúvallomásokot felolvasással tett tárgyalás anyagává és ismertette a bizonyítékok jelentősebb hányadát kitevő szakértői anyagot is. Ezen bizonyítékokból a büntetőjogi felelősség eldöntése szempontjából lényeges körülmények, a család korábbi életvitele, élethelyzete, a sértett fizikai és pszichés állapota, a 2016. január eleji, és a január 26-i események, történések, a sértett halálának oka és az oda vezető okfolyamat maradéktalanul feltárhatók voltak.
- [15] Ahogy arra az ítéletábla a Bf.III.60/2018/5.szám alatti és a Kúria - a hatályon kívül helyező-határozataikban is hivatkozott a tényállásra tartozónak kell tekinteni az ítélet indoklásában szereplő minden olyan ténymegállapítást, amely az elbírált bűncselekmény büntetőjogi megítéléséhez jelentőséggel bír. Ennek megfelelően az ítéletábla a Be.593.§ /1/ bekezdés a/ pontja alapján az egyébként a fenti bizonyítékokon alapuló, túlnyomó részt megalapozott tényállást az elsőfokú ítélet 12. oldal 3. bekezdésében rögzített azon tényekkel egészíti ki, hogy a terhelt és a sértett közös háztartásban élt, a vádlott a sértettre főzött, mosott, tiszta ruhát biztosított, minden tőle telhetőt megtett, amire csak lehetősége volt. Pelenkázta is volna, de ezt a sértett neki nem, csak a fiának engedte. Amikor a sértett bajba került, azonnal segített neki.
- [16] A vádlott és a sértett fiának vallomása alapján rögzíteni szükséges a tényállásban azt is, hogy a sértett nyugdíját a vádlott családjával közösen éltek fel, továbbá szintén ezen előadások alapján azt, hogy a vádlott és élettársa részben a gyermekek, részben a sértett gondozása, ellátása érdekében dolgoztak váltott műszakban. / 17.B.306/2017/9. jkv./
- [17] Ezzel a kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete teljes mértékig megalapozottá vált, így a Be. 591.§ /1/ bekezdése szerint alapját képezhetette az ítéletábla határozatának is.
- [18] A másodfokú bíróság megítélése szerint azonban a megállapított tényállásból- mindenben osztva az ügyészség és a Kúria ezzel kapcsolatosan kifejtett álláspontját- tévesen vont következtetést a törvényszék a vádlott büntetőjogi felelősségére.
- [19] A vád tárgyát a Btk. 160.§ /1/ és /4/ bekezdése szerint minősülő gondatlanságból elkövetett emberölés vétsége képezte, mely bűncselekmény megállapításához két feltétel szükséges, mégpedig, hogy az elkövető gondatlanság terhelje a cselekmény és az eredmény vonatkozásában is, továbbá, hogy az adott cselekmény és a bekövetkezett eredmény, a halál között ok-okozati összefüggés álljon fenn.
- [20] A Btk. 8.§-a szerint gondatlanságból követi el a cselekményt, aki előre látja cselekménye következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában, vagy azért nem látja előre cselekménye következményeit, mert a tőle elvárható figyelmet, körültekintést elmulasztja.
- [21] A fentiekből következően a törvény a gondatlanságnak két formáját, utóbbi esetben a negligenciát, előbbi esetben a luxuriát különbözteti meg. Tudatos gondatlanság /luxuria/ esetében az elkövető előre látja cselekménye lehetséges következményeit, - ez jelenti az értelmi oldalt, - de könnyelműen bízik azok elmaradásában. Ez utóbbi az érzelmi oldala a magatartásnak. A hanyag gondatlanságnak

/negligencia/ nincs sem értelmi, sem érzelmi oldala, hiányzik az előre látás, ebből adódóan az ahhoz kapcsolható pszichikai viszony is.

- [22] A gondatlan cselekmény büntetőjogi felelősség szempontjából történő megállapíthatóságának két együttes alapfeltétele az objektív gondossági kötelesség megszegése és a szubjektív előreláthatóság fennállása. Az objektív gondossági kötelesség olyan általános magatartásokat foglal magában, amelyek az adott élethelyzetben a társadalom általános értékrendje szerint elvárhatóak, vagyis az adott magatartás kifejtőjének úgy kell eljárnia, hogy azzal ne valósítson meg tényállásszerű eredményt, illetve kötelessége az ilyen eredmény lehetséges bekövetkezését elhárítani, megakadályozni. Az objektív gondossági kötelezettség alanya számára ehhez az szükséges, hogy lehetősége legyen teljességében átlátni a lehetséges eredményhez vezető okfolyamatot.
- [23] A törvényszék a fellebbezéssel támadott ítélet indokolásában foglalkozott ugyan a gondossági kötelesség kérdéskörével, ugyanakkor annak csak a szabályozott formáját, annak is csupán egyik esetét vizsgálta. Valóban helytállóan foglalt állást a tekintetben, hogy a sértett nem állt gondnokság alatt, a fiát, s annak segítőjét, a vádlottat ez alapján nem terhelte gondozási kötelezettség, így ezen az alapon a büntetőjogi felelősség kérdése fel sem merülhet.
- [24] A jogrendünkből adódóan a gondossági kötelezettség szabályozott formája azonban nem merül ki ennyiben. Ahogy arra az ügyészség és határozatában - a Ptk. szabályozásból pontosan levezetve - a Kúria is rámutatott, vádlott neve vádlott és a sértett közt - és a vádelv tiszteletben tartása mellett is meg kell jegyezni, hogy nyilvánvalóan a sértett fia közt is - atipikus, a Polgári Törvénykönyvben / Ptk./ nem nevesített gondozási szerződés jött létre.
- [25] Az irányadó tényállás szerint a sértett fia 2002-ban létesített élettársi kapcsolatot a vádlottal, melynek kertében a család az időközben született két kiskorú gyermekkel a sértett lakásában élt. Az együttélés akkor sem szakadt meg, amikor a szám alatti ingatlanba költöztek. Az együttélés alatt a sértett egészségi állapota megromlott, 2009. évben szívbeteggé vált, korábban már reziduális skizofréniát is diagnosztizáltak nála. 2015. októberében fulladásos, lábdagadási panaszok miatt kórházba került, majd a belgyógyászati- kardiológiai osztályról demencia és nagyfokú zavartság, agresszivitás miatt pszichiátriai osztályon helyezték el. Kórházból kikerülve önmagát már ellátni nem volt képes, széklet- és vizelettartási problémái miatt pelenkázni kellett. a vádlott mosott, főzött rá, míg a pelenkázását, mivel azt a vádlottnak nem engedte, a fia végezte. A vádlott és a sértett fia részben a sértett ellátása, gondozása érdekében váltott műszakban dolgoztak, a sértett nyugdíja a közös kasszába folyt be, melyet a család együttesen élt fel.
- [26] A fentiekből megállapítható, hogy a vádlott és családja, valamint a sértett egyfajta ráutaló magatartással jóváhagyott, azon alapuló rendszer szerint működő életvitelt folytattak, melynek szerves részét képezte a sértett folyamatos, mindenre kiterjedő, adott igényeinek megfelelő gondozása, ápolása a fentiek szerint. Ez a helyzet minden részletében beleilleszthető a Ptk. szabályozásába, amelynek 6:59. § /1/ és /2/ bekezdése a szerződési szabadság elvét fogalmazza meg, vagyis a felek szabadon köthetnek szerződést, szabadon választhatják meg a másik szerződő felet és szabadon állapíthatják meg a szerződés tartalmát. A Ptk. 6:58.§-a értelmében a szerződés a szerződő felek kölcsönös és egybehangzó jognyilatkozata, melyből kötelezettség keletkezik a szerződés tárgyát képező szolgáltatás teljesítésére és jogosultság annak követelésére. A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre, annak időpontja, amikor az elfogadó nyilatkozat hatályossá válik. /Ptk. 6:63. § /1/ bekezdés és 6:69.§ /1/ bekezdés / A Ptk. 6:4.§ /1/-/3/ bekezdése értelmében a jognyilatkozat joghatás kiváltására irányuló akaratnyilatkozat, amely szóban, írásban vagy ráutaló magatartással tehető. Amennyiben a fél a jognyilatkozatát ráutaló

magatartással fejezi ki, a jognyilatkozat megtételének a ráutaló magatartás tanúsítása minősül. Jelen ügyben ez utóbbi formában jött létre a nem nevesített gondozási szerződés a vádlott és a sértett között azzal, hogy a kórházból hazakerült, önmaga ellátására nem képes sértett gondozását, ápolását a sértett fia és a vádlott az adott formában, a sértett igényeinek megfelelően közösen látták el, amelyet a sértett is elfogadott. A Ptk. 6:61.§-a szerződések vonatkozásában általában a visszterhességet vélelmezi, de ennek ellenkezőjét sem zárja ki, amennyiben a szerződésből vagy a körülményekből az következik. Nem merült fel a bizonyítás során adat arra nézve, hogy a sértett, a fia, valamint a vádlott közt konkrét megállapodás született volna arról, hogy a sértett ellátását bármilyen pénzösszeghez, egyéb ellenszolgáltatáshoz kötik, - bár nem is ez jellemzi a szoros családi kapcsolaton alapuló hasonló helyzeteket, - az azonban az irányadó tényállásban rögzítésre került, hogy a sértett nyugdíját a család közösen élte fel.

- [27] Az ítélet tábla megítélése szerint a vádlott vonatkozásában a fentiek mellett a gondossági kötelesség másik formája, a magánéleti gondossági kötelesség is megállapítható lenne, ami a mindennapos élettapasztalatból is adódik. A fentebb írt élethelyzetben az együttélési szabályokba szükségszerűen beletartozik az egymásra figyelés, a másik által bármely okból - életkor, pszichés állapot - fel nem mérhető, be nem látható, az életet, testi épséget veszélyeztető helyzetek elkerülésének, létrejöttének lehetőségeihez mért megakadályozása, kivédése is.
- [28] Ami a gondatlan cselekmény megállapíthatóságának másik feltételét, az előreláthatóságot illeti, az ítélet tábla ugyancsak mindenben osztotta az ügyészség és a Kúria ezzel kapcsolatosan elfoglalt álláspontját. Ennek kapcsán a konkrét ügyben a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy a terheltet a bekövetkezett eredmény, illetve az okozatosság előre nem látásában terhelte-e bármilyen felróható mulasztás, vagyis saját képességeihez, lehetőségeihez mérten az objektíve előre látható eredmény a tőle elvárható figyelem és körültekintés mellett elhárítható, elkerülhető lett volna-e.
- [29] Az irányadó tényállás szerint- amely éppen a vádlott és a sértett fiának előadásán alapult, - a sértett már 2016. január 26. napja előtt nem sokkal, 2016. január elején szintén hiányos öltözetben az esti órákban kiment a házból, és elesett. Ekkor sem tudott önerőből felállni, a lakásba visszamenni. Az udvaron fekve a vádlott talált rá, amikor a lakást éjszakai műszakba igyekezve elhagyta. A sértettet ekkor a vádlott és annak egyik gyermeke együttes erővel segítették vissza a lakásba. A vádlott a sértett 2015. októberében történt kórházi kezelésének okaival, körülményeivel tisztában volt, ismerettel bírt arról is, hogy a sértett milyen pszichés és fizikai állapotban került haza, s tapasztalta azt is, hogy ez az általános állapota idővel tovább romlik. Maga a vádlott, de élettársa, a sértett fia is elismerte, hogy minderről nem beszéltek még a januári udvaron történt elesést követően sem. Úgy tűnik, hogy a kettőjük közt húzódozó magánéleti problémák mellett az amúgy is megterhelt élethelyzetben ez az esemény nem kapott megfelelő figyelmet, elsikkadt a családon belül, holott az adott helyzetben mindenképpen elvárható lett volna. Megfelelő gondosság mellett fel kellett volna ismerni, hogy a január eleji történés bármikor megismétlődhet s az adott időjárási viszonyokra tekintettel annak lehetséges következményeivel is számolni kellett volna.
- [30] Már a nyomozóhatóság és az ügyészség, majd végül az elsőfokú bíróság is abból indult ki, hogy a sértett udvarra történő kimenése, elesése kizárólag a bejárati ajtó bezárásával lett volna megakadályozható. Az elvárható magatartás tanúsítására való képesség azonban nem korlátozható kizárólag erre - bár kétségtelenül az egyik legkézenfekvőbb - a megoldásra. Egyéb módon is, szociális betegápolói szolgálat, eseti kisegítő stb. igénybevételével biztosítható lett volna a sértett állandó felügyelete arra az időre, amíg a család abban bármilyen okból akadályoztatva volt. Az irányadó tényállás szerint a vádbeli napon **X.település** területén -0,1-+3 C-fok között volt a hőmérséklet, a ház udvarán olvadt a hó. Ilyen időjárási viszonyok közt, a sértett egészségi állapota

mellett a vádlottnak reálisan számolnia kellett volna azzal, hogy amennyiben a sértett a házból kimegy, s ott az előzőhöz hasonlóan elesik, s önerőből felkelni nem tud, halálához vezető fagyási sérüléseket szenvedhet el. Mindezt azért nem látta előre, mert a tőle elvárható figyelmet, körütekintést elmulasztotta, vagyis büntetőjogi felelőssége - figyelemmel a Kúria 3/2013. Büntetőjogegységi határozatában foglaltakra is - a gondatlanság enyhébb formáját, a hanyag gondatlanságot mindenben kimeríti.

- [31] Mindezekre tekintettel szükségessé vált a törvényszék ítéletének a Be. 606.§ /1/ és /2/ bekezdése szerinti megváltoztatása és vádlott neve vádlottat bűnösségének kimondása a Btk. 160.§ /1/ bekezdésében meghatározott és a /4/ bekezdés szerint minősülő és büntetendő gondatlanságból elkövetett emberölés vétségében.
- [32] A joghátrány meghatározásakor az ítélőtábla enyhítő körülményként értékelte a vádlott büntetlen előéletét, továbbá, hogy két kiskorú gyermek eltartásáról gondoskodik, a több mint négy- éves időmúlást, a bűnösség alacsonyabb fokát és azt, hogy a vádlott mulasztásban megnyilvánuló magatartása a saját sorsú megbetegedésen túl csak részoki szereppel bírt a sértett halálában. Súlyosító körülményt nem észlelt, nem értékelte ugyanis a vádlott terhére, hogy a hozzátartozója sérelmére követte el a bűncselekményt, hiszen ez alapozta a büntetőjog felelősségét, így további súlyosító körülményként figyelembe vétele - a büntetőjogban tilalmazott - kétszeres értékelést jelentene.
- [33] A nagy számú és nyomatékú enyhítő körülményekre tekintettel az ítélőtábla úgy találta, hogy a vádlottal szemben nem szükséges büntetés kiszabása, mindezt a cselekmény társadalomra veszélyessége nem kívánja meg, ezért a Btk. 65.§ /1/ bekezdése szerinti intézkedést, a próbára bocsátást alkalmazta vele szemben, vagyis a büntetés kiszabását próbaidőre elhalasztotta, melynek tartamát a Btk. 65.§ /3/ bekezdésében írt 1-3 éves határokon belül 2 évben állapította meg.
- [34] Az eljárásban eddig 538.535 Ft bűnügyi költség merült fel, melyet főszabályként a Be. 574.§ /1/ bekezdése értelmében a bűnösnek kimondott vádlottnak kellene viselnie. Az ítélőtábla a vádlott tényleges cselekvőségét, a javára szóló enyhítő körülményeket, vagyoni jövedelmi viszonyait vizsgálva úgy ítélte meg, hogy alkalmazható vele szemben a Be. 574.§ /5/ bekezdésében írt könnyítés, melyet a fenti körülményeken túl az is indokolt, hogy a bűnügyi költség tetemesebb részét kitevő kiegészítő orvosszakértői vélemények elkészítésére részben nem szakkérdést igénylő, részben a cselekmény megítéléséhez szervesen nem tartozó- főként a sértett állapotára vonatkozó- kérdések alapján került sor. Ezért a másodfokú bíróság úgy határozott, hogy vádlott neve vádlottat méltányosságból mentesíti a bűnügyi költség egy részének megfizetése alól, míg a fennmaradó 200.000 Ft bűnügyi költség megfizetésére a Be. 574.§ /1/ bekezdése alapján kötelezte.
- [35] Tekintve, hogy az ítélet további rendelkezései törvényesek, az ítélőtábla egyebekben az elsőfokú ítéletet a Be. 605.§ /1/ bekezdése alapján helybenhagyta.
- [36] A megismételt másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről a Be.632.§ /4/ bekezdése alapján akként rendelkezett, hogy az az állam terhén marad.

őr, 2020. július 8.

Dr. Széplaki László sk.

a tanács elnöke

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk. . Csák Csilla sk.

előadó bíró

bíró

Z á r a d é k:

Ez az ítélet és ezáltal a Tatabányai Törvényszék 2018. április 12.napján kelt 17.B.306/2017/11.szám alatti ítéletének meg nem változtatott része a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2020. július 10.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke